

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 18ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΑΝ. ΖΕΠΟΥ

ΙΑΤΡΙΚΗ.— **‘Η ειδική Καρκινολυτική ‘Ορμόνη είναι επίσης ἔν ἄριστον ἀντισυλληπτικὸν μέσον δι’ ἀμφότερα τὰ Φύλα***, ὑπὸ **Εὐαγόρα Ι. Γεωργίου**. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Νικ. Λούρου.

Κατὰ τὴν πειραματικὴν ἡμῶν ἔρευναν ἐπὶ ζώων (Μυῶν) διεπιστώσαμεν ὅτι τὰ ἐνήλικα θήλεα πειραματόζωα, τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν εἰδικὴν καρκινολυτικὴν θεραπείαν, παρ’ ὅλην τὴν συνεχῆ συμβίωσίν των μετὰ τῶν ἀρρένων ἐνηλίκων, οὐδέποτε παρουσίασαν *κύησιν*, δηλ. ἦσαν στεῖρα γενετησίως, καθ’ ὅλην τὴν (διαρκείας πολλῶν ἐβδομάδων) θεραπείαν. Πρὸς ἐξήγησιν τοῦ ὡς ἄνω γεγονότος θὰ κάμωμεν μίαν βραχεῖαν ἀναδρομὴν εἰς τὰς θεωρητικὰς ἐκείνας προϋποθέσεις, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὰς παθογενετικὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίξαμεν τὴν πολυετῇ ἀντικαρκινικὴν ἡμῶν ἔρευναν.

Αἱ παθογενετικαὶ αὗται προϋποθέσεις εἶναι: 1) ὅτι ἡ Νεοπλασία εἶναι *ἐνδογενοῦς* προελεύσεως (ἀποκλειομένης τῆς παρεμβάσεως οἰοῦδήποτε ἐξωγενοῦς παράγοντος, *ἐμβίου* ἢ *μὴ*) καὶ 2) ὅτι ἡ Νεοπλασία εἶναι μία *Γενετικῆς* φύσεως *παλινδρομος Δυσοντογονία*. Ἡ ἐν λόγῳ Δυσοντογονία μεταξὺ πολυαρίθμων ἄλλων ιδιορρυθμιῶν παρουσιάζει κυρίως δύο σημαντικὰς ιδιορρυθμίας, 1) τὴν *μετατόκιον* ἐμφάνισιν τῶν Νεοπλασμάτων, δηλωτικὴν τῆς ὄντογονικῆς ἡλικίας, δηλ. τοῦ ἀπογονικοῦ ὄντογονικοῦ *Μέλλοντος* καὶ ὄχι τοῦ προγονικοῦ Παρελθόντος (ὡς ἐσφαλμένως ἰσχυρίζεται ὁ Cohnheim) καὶ 2) τὴν ιδιορρυθμίαν τῆς Ὀντογονικῆς *Παλινδρομήσεως*, ἣτις ἐπαναλαμβάνει ἀνάλογον *Φυλογονικὴν Παλινδρομήσιν*, συμφώνως πρὸς τὸν ὑφ’ ἡμῶν συμπληρωθέντα Ὀντογενετικὸν Νόμον τοῦ Haeckel.

* EVAGORAS GEORGIU, **Cancerolytic Hormone is also Contraceptive on both Sexes.**

Πρὸς βιογενετικὴν αἰτιολόγησιν τῶν ὡς ἄνω δύο ιδιορρυθμῶν, ἐμελετήσαμεν ἐπισταμένως τὸν χῶρον τῆς Γενικῆς Βιολογίας γενικῶς καὶ τῆς Σπερμο-´αρικῆς καὶ Ἑμβρυϊκῆς Ὀντογονίας ἰδιαιτέρως, ὅπου κατέστη εἰς ἡμᾶς δυνατόν νὰ ἀνεύρωμεν τὰ Φυσιολογικὰ Φυλογονικὰ ἐκεῖνα πρότυπα, τῶν ὁποίων αἱ ὡς ἄνω Νεοπλασματικαὶ ιδιορρυθμίαι ἀποτελοῦν τὰς παθολογικὰς Ὀντογονικὰς παραλλαγάς.

Τὰ πρῶτα πορίσματα τῆς εἰδικῆς πειραματικῆς ἐρεῦνης ἡμῶν εἰς τὸ Ἀντικαρκινικὸν Ἰνστιτοῦτον τοῦ Βερολίνου ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἀνακοινώσεως ἡμῶν πρὸ τῆς Berliner Medizinische Gesellschaft, ἣτις ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Zeitschrift fuer Krebsforschung, Heft 6, Band 28, Jahrgang 1929, Berlin. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἀνακοίνωσιν, ἡ Ζῶσα ὕλη δὲν φαίνεται ν' ἀκολουθῇ μίαν *συνεχῶς προοδευτικὴν* Γραμμὴν Ἐξελίξεως, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀπὸ τῶν πλέον ἀρχηγόνων ἐμβίων Μικροκόσμων (Ἴων κλπ.) μέχρι καὶ τῆς πλέον ἐξελιγμένης πολυκυττάρου ἀνθρωπίνης Μορφῆς ἀκολουθεῖ ἡ ζῶσα ὕλη *διπλὴν Γραμμὴν* ἀνελικτικῆς κατευθύνσεως, δηλ. ταυτόχρονον προοδευτικὴν καὶ παλινδρομικὴν Γραμμὴν, τῆς τελευταίας ἐπαναλαμβανούσης τὴν πρώτην κατὰ φορὰν ἀντίστροφον.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐν λόγῳ θεωρίαν οἱ *σημερινοὶ Ἴοι* δὲν εἶναι βιοδυναμικῶς *ισοδύναμοι* πρὸς τοὺς ἀρχηγόνους Ἴους, οἵτινες ἀπετέλεσαν τοὺς προμονοκυτταρικὸς προγόνους τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, δηλ. οἱ σημερινοὶ Ἴοι δὲν παριστῶσι ἀτελεστέρους ἀπογόνους προὔπαρξάντων τελειότερων προγόνων, δηλ. ὁ σημερινὸς Βακτηριοφάγος Ἴος εἶναι *παλινδρομος ἀπόγονος* τοῦ μονοκυττάρου βακτηριδίου καὶ ὄχι ὁ πρόγονος αὐτοῦ. Τὸ φυλογονικὸν αὐτὸ παλινδρομον ἔχει τὸ ὄντογονικὸν αὐτοῦ ἀνάλογον εἰς τὴν *Καρκινογένεσιν*, καθ' ἣν ἐκ τῆς *μονοκυττάρου* νεοπλασματικῆς Μονάδος παράγονται *παλινδρομικῶς*, ὡς ἀπόγονοι αὐτῆς, προμονοκυτταρικὰ Ὀντογονικὰ στοιχεῖα, δηλ. τὰ λεγόμενα *Ἰοειδῆ* (Virus-Like), ἅτινα εἶναι τὰ *Ὀντογονικὰ ἀντικατοπτρίσματα* τῶν *Φυλογονικῶν Ἴων* καὶ ἅτινα ἐξεληφθησαν ἐσφαλμένως ὡς Ἴοι (κυρίως ἐκ τοῦ παραπλανητικοῦ γεγονότος, ὅτι ἀμφότερα, Ἴοι καὶ Ἰοειδῆ, διέρχονται τὸ Φίλτρον Baekersfeld). Τὰς πλέον πειστικὰς ἀποδείξεις τῆς ὀρθότητος τῆς θεωρίας περὶ τῆς Συνδυασμένης Ἐξελίξεως-Παλινδρομώσεως, καὶ κατὰ φορὰν ἀντίστροφον ἐπαναλαμβανούσας ἀλλήλας, μᾶς παρέχει ἡ *Ἑμβρυολογία* ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ *Ἑμβρυογονία* τοῦ Σπερμο-´αρίου ἀφ' ἑτέρου. Ἡ Ἑμβρυολογικὴ Ὀντογονία π. χ. τῆς Ἀσκιδίας μᾶς δεικνύει κατὰ τρόπον ἑναργῆ, διὰ τῆς ἐμφανίσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμβρυϊκῆς διαπλάσεως αὐτῆς τῆς Corda Dorsalis (Νοτιαίας Χορδῆς), ἣτις ἐξαφανίζεται κατὰ τὴν ἐνήλικον Μορφὴν (ἣτις καθίσταται *ἀσπόνδυλος*), μᾶς δεικνύει ἡ ἐν λόγῳ ἐμβρυολο-

γική παλινδρομήσις ὅτι ἡ ἀσπόνδυλος μορφή τῆς ἐνηλίκου Ἀσκιδίας, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ Haeckel, κατάγεται ἐκ *τελειοτέρων προγόνων*, δηλ. τῶν *Σπονδυλωτῶν*.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων αἰτιολογεῖται πλήρως βιογενετικῶς ἡ ιδιορρυθμία τῆς παλινδρομοῦ Ὀντογονίας τῶν Νεοπλασμάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐτέραν ιδιορρυθμίαν αὐτῶν, δηλ. τῆς ὄντογονικῆς προενεργοποιήσεως ἀπογονικοῦ δυναμικοῦ, ὅπερ δὲν ἔχει ἀκόμη ἐνεργοποιηθῆ φυλογονικῶς καὶ ἤτις (ιδιορρυθμία) εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ Σπερμο-᾽Ωαρίου, πρὸς βιογενετικὴν αἰτιολόγησιν τῆς ὡς ἄνω ιδιορρυθμίας ἀντερέξαμεν εἰς τὴν μελέτην τῆς ὄντογονικῆς διαπλάσεως τῶν μὴ γονιμοποιηθέντων ἀρχεγόνων ᾽Ωαρίων. Κατ' αὐτὴν διεπιστώσαμεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ Γενεαλογικὴ Γραμμὴ τῆς Ζώσης Ὑλῆς εἶναι ἤδη εἰς τὸ ἀρχέγονον ᾽Ωάριον προενεργοποιημένη καὶ *προκαθωρισμένη* (predetermined), τόσῳ ἡ προγονικὴ, ὅσῳ καὶ ἡ ἀπογονικὴ, ἡ ὁποία (ἀπογονικὴ) δὲν ἔχει ἀκόμη ἐνεργοποιηθῆ φυλογονικῶς. Ἡ ἐπακριβὴς γνῶσις τῶν ὡς ἄνω σημαντικῶν Στοιχείων παρέσχεν εἰς ἡμᾶς τὴν πολυτιμωτάτην χρυσὴν κλεῖδα πρὸς ἀποκρυπτογράφησιν τοῦ Βιογενετικοῦ Κώδικος τῆς Ζώσης Ὑλῆς, γενικῶς, καὶ τοῦ παθογενετικοῦ Μηχανισμοῦ τῶν Νεοπλασμάτων ἰδιαίτερος.

Οὕτως ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων προκύπτει αὐτομάτως τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ Νεόπλασμα παριστᾷ μίαν Δυσοντογονίαν, καθ' ἣν τὸ τέως ὥριμον σωματικὸν κύτταρον, ὅπερ εἶναι ἡ μετατόκιος συνέχεια τοῦ ἐμβρυϊκοῦ κυττάρου καὶ τοῦτο ἡ ἐνδομήτριος διάπλασις τοῦ γονιμοποιηθέντος ᾽Ωαρίου συμπεριφέρεται μετατοκίως καὶ ἐπανακτᾷ ὅλας τὰς μορφολογικὰς καὶ βιολογικὰς ιδιότητες τοῦ μὴ γονιμοποιηθέντος ᾽Ωαρίου. Ἡ ὄντολογικὴ προενεργοποίησις τοῦ μὴ ἐνεργοποιηθέντος ἀκόμη ἀπογονικοῦ φυλογονικοῦ Μέλλοντος λαμβάνει χώραν *παλινδρομικῶς*, καθ' ὅσον ἐπαναλαμβάνει ἀνάλογον φυλογονικὴν παλινδρομήσιν.

Ὑπὸ τὸ πρῶσμα τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων βιο-γενετικῶν στοιχείων, ἀντικειμενικῶς συνηγορούντων ὑπὲρ τῆς *ἐνδογενοῦς* προελεύσεως καὶ τῆς *Γενετικῆς φύσεως* καὶ αἰτιολογίας τῶν Νεοπλασμάτων, θεωρουμένης τοιουτοτρόπως ὡς μιᾶς *ᾠαρο-εμβρυϊκῆς ἀνωμαλίας*, ὡς ἐνὸς εἵδους ιδιορρυθμοῦ σωματικῆς προελεύσεως Ἐμβρύου (τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀντίδρασις τῆς κνήσεως Zondeck - Ascheim εἶναι *θετικὴ* καὶ εἰς *ἄρρενας* καρκινοπαθεῖς ἀκόμη, τὴν ὁρθότητα τῆς ὡς ἄνω ἀπόψεως ἐπικυροῖ ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω λοιπὸν προϋποθέσεις, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ καρκινολυτικοὶ παράγοντες εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἄριστοι ἀντισυλληπτικοὶ τοιοῦτοι), μία κοινὴ *αἰτιολογικὴ* θεραπεία αὐτῶν ἐπιβάλλεται αὐτομάτως ἀφ' ἐαυτῆς. Δὲν ἦτο ἐπομένως παρὰ αὐτονόητον τὸ γεγονός, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐλέγξωμεν διὰ μακροχρονίου καὶ συστηματικῆς ἐρεῦνης ἐπὶ ζώων καὶ κυτταροκαλλιεργειῶν

in vitro κατ' ἀρχὰς καὶ ἀκολούθως ἐπὶ καρκινοπαθῶν ἀνθρώπων, κατὰ πόσον ὅλοι ἐκείνοι οἱ ὁρμονικοὶ παράγοντες, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν κανονικὴν ὠογονίαν καὶ ἐμβρυογονίαν καὶ οἵτινες προκαλοῦν ὠρίμανσιν ὠαρικὴν καὶ ἔμμηνον ρῦσιν, καθὼς καὶ συμπλήρῳσιν τῆς κηΐσεως καὶ τέλος αὐτῆς, δηλ. τὸν τοκετὸν διὰ πλακουντολυσίας. Ἐπρεπεν ὅθεν νὰ ἐλέγξωμεν ἐὰν οἱ ὡς ἄνω παράγοντες εἶναι ἐπίσης εἰς θέσιν νὰ προκαλέσουν ἀνάλογον τέλος τῆς ἐξωμητρίου, σωματικῆς προελεύσεως ἰδιορρύθμου *νεοπλασματικῆς κηΐσεως* καὶ ἀνάλογον *κατάλυσιν* τοῦ Νεοπλασματικοῦ *σωματικοῦ ἐμβρύου*, δηλ. Καρκινόλυσιν καὶ θεραπείαν τοῦ Νεοπλάσματος.

Τὰ πειραματικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ χιλιάδων πειραματοζώων (μετὰ ἐνοφθαλμισμένων, καθὼς καὶ αὐτομάτων ὄγκων), καθὼς καὶ τὰ πολυάριθμα κλινικὰ πειράματα ἐπὶ καρκινοπαθῶν ἀνθρώπων μετὰ γενικευμένου Νεοπλάσματος, ἀπέδειξαν κατὰ τὸν πλέον ἀντικειμενικὸν τρόπον ὅτι οἱ ὡς ἄνω «λυτικοὶ» παράγοντες εἶναι ταυτοχρόνως *ἄριστοι καρκινολύται* καὶ *ἀντισυλληπτικοί*, ἐπιβεβαιοῦντες ταυτότητα *ὠαρίου* καὶ *καρκινικοῦ κυττάρου*.

Τὰ μέχρι σήμερον ὑφ' ἡμῶν ἀποκτηθέντα ἤδη πολλαπλᾷ πειραματικᾷ θεραπευτικᾷ ἀποτελέσματα εἶναι *ὁμοιομόρφως καὶ ἐναίως*, 100 %, ἐντυπωσιακῶς *θετικά* ἐπὶ ὅλων *ἀνεξαιρέτως* τῶν διαφόρων Μορφῶν γενικευμένων κακοήθων ὄγκων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅλων τῶν κλινικῶν φάσεων αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων ἐγκεφαλικῶν, πνευμονικῶν, ἥπατικῶν, ὁστεϊκῶν μεταστάσεων, μετὰ νεοπλασματικῶν *καταγμάτων* *θεραπευθέντων* καὶ *ἐπουλωθέντων*, ὡς ἀπλῶν *χειρουργικῶν*, μὲ πλήρη δηλ. ἀνατομικὴν καὶ λειτουργικὴν ἀποκατάστασιν τῆς *κινητικότητος* τῶν ὑποστάντων τὴν νεοπλασματικὴν διάβρωσιν καὶ τὸ *κάταγμα ὁστέων*.

Ἐπίσης *ὅλα ἀνεξαιρέτως* τὰ πειραματόζωα (μῦς ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἅτινα κατέστησαν στεῖρα (γενετησίως), ὑποβληθέντα εἰς τὴν εἰδικὴν *ἀντισυλληπτικὴν* θεραπείαν, διαρκείας τριῶν (3) ἐβδομάδων καὶ ἅτινα κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου αὐτῆς ἐδέχθησαν ἐνοφθαλμισμὸν μὲ κακώθης Νεοπλασματικὸν Μόσχευμα, τὰ ὡς ἄνω πειραματόζωα κατέστησαν ἐπίσης 100 % *καρκινοάντοχα* (μὲ πλήρες *ἀρνητικὸν* ἀποτέλεσμα τοῦ κακοήθους ἐνοφθαλμισμοῦ) ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ζῶα τοῦ Ἐλέγχου, δηλ. ἡ ἀντισυλληπτικὴ ἀγωγή ἐνεργεῖ καὶ ὡς *Προληπτικὸν Μέσον* κατὰ τοῦ Καρκίνου.

Τὸ ὡς ἄνω πειραματικὸν γεγονός ἐπιβεβαιεῖ πλήρως τὴν *ταυτότητα Ὁαρίου* καὶ *Καρκινικοῦ κυττάρου* καὶ τὴν *ὁρθότητα* τῶν ἡμετέρων θεωρητικῶν *Παθογενετικῶν Ἀρχῶν* τῆς Νεοπλασίας.

Ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω Παθογενετικὰς προϋποθέσεις τῆς Καρκινογενέσεως διανοίγονται εὐρύτατοι ὁρίζοντες τῆς ἐπιστημονικῆς Ἑρεῦνης πρὸς ἐπίλυσιν πολλῶν

ἄλλων ἐκκρεμούντων ζωτικῶν προβλημάτων, ὡς π. χ. τοῦ σοβαρωτάτου προβλήματος τῆς *Μακροβιότητος*. Ἡ ἐπίλυσις τοῦ ὡς ἄνω ζητήματος καθίσταται πλέον *δυνατή*, τιθεμένης οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἐπισηφαλοῦς βάσεως τῶν *Μεταμοσχεύσεων* (ἔστω καὶ ὁμολόγων), ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὑγιoῦς βάσεως, βιογενετικῶς ἠτιολογημένης, ὅτι δηλ. εἰς ἕκαστον σωματικὸν κύτταρον ἐγκλείεται ἐν λανθανούσῃ καταστάσει «δυνάμει» ὁλόκληρος ἡ Γενεαλογικὴ Γραμμὴ αὐτοῦ, ὅπως καὶ εἰς τὸ Σπερμο-ὠάριον, ἐξ οὗ καὶ ἡ «δυνάμει» ἀπεριόριστος ἱκανότης ἐκάστου σωματικοῦ κυττάρου τοῦ γηράσκοντος Ὁργανισμοῦ, πρὸς ἀνάπλασιν καὶ ἀνανέωσιν, συμπεριλαμβανομένου ἐπίσης τοῦ *Μυοκαρδίου* καὶ τοῦ ἀγγειοκινητικοῦ συστήματος τῶν Στεφανιαίων τῆς Καρδίας.

Διὰ τῆς ἀνευρέσεως καὶ χρήσεως τοῦ καταλλήλου «Εἰδικoῦ Ἀπογονογόνου Ἐνεργητοῦ», θὰ γίνῃ καὶ «ἔργῳ» *δυνατὴ* ἡ ἀφύπνισις τῆς ὡς ἄνω ὑπνωττούσης εἰς ἕκαστον σωματικὸν κύτταρον ἀνεξαντλήτου (θεωρητικῶς) *ὁμολόγου* ἀπογονικῆς Δυναμικότητος, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀπεριόριστον *ἐπέκτασιν* τῶν σημερινῶν στενοτάτων ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἡ χρονικὴ αὐτὴ ἐπέκτασις δὲν θὰ σημαίνῃ καθόλου παράτασιν τοῦ Γήρατος (ποῦ δὲν θὰ ἄξιζε τὸν κόπον), ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπανεμφάνισιν Μορφῆς ἀνθρωπίνης Ζωῆς, γεμάτης ἀπὸ Νεανικὸν Σφρῖγος καὶ Δημιουργικὴν Ζωτικότητα, τόσῳ σωματικῇ, ὅσῳ καὶ ψυχο-διανοητικῇ, μὲ τελικὸν εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα τὴν Δημιουργίαν ἐνὸς Πολιτισμοῦ ἀφαντάστου λαμπρότητος καὶ Μεγαλείου.

A B S T R A C T

On the basis of the Pathogenetic Principles of «Malignant Growth», (published in the «Zeitschrift fur Krebsforschung» H. 6, B. 28, Berlin 1929), the cancer cells are considered as the result of a «Genetic imbalance», i. e. as a «Regressive Dysontogeny». This pathologic process represents a post-natal regressive continuation of the evolutive intrauterine (embryonic) life of a few bodily adult cells, which undergo a cancerization.

In other words, the malignant cells are considered as something equivalent to a post-natally produced embryo, which is only a «partial» embryo, i. e. consisting of only a single cellular species and very seldom of more than one kind of cells.

According to the above «ontogenetic» mechanism, the cancerous process represents a kind of a peculiar pregnancy of the above type;

the fact that most cancerous individuals, even males, present a positive «Zondeck-Aschheim» «Pregnancy Reaction» points clearly to the soundness of the above theory. This peculiar post-natally occurring «embryonic-like» process originates from a few adult bodily cells which lose their maturity and dedifferentiate themselves, undergoing an embryonic-like process, reproducing exactly, but regressively their respective evolutive intrauterine development.

The above ontogenetic regression reflects (accordidg to Haeckel's Ontogenetic Law) exactly an equivalent Regressive Phylogeny. (Our Treatise entitled «The Fossil Finds of Italy» «Africa» «in relation with the Pathogenesis of Cancer», explains in general lines our Theory and Pathogenesis of Cancer.)

In order to substantiate experimentally and confirm the validity of our Theory and Pathogenetic Mechanism of Tumors, we directed our experimental efforts (for over 47 years now), toward the following two objectives:

1. To find out and isolate (through a standardized procedure) from a normal organism, all those factors which normally terminate and bring to a close ovulation and pregnancy, thus producing menstruation and parturition (birth).

2. To check and investigate whether the above very same factors might also be active against the malignant cells, representing, in our opinion as a kind of a post-natally produced pregnancy, of the peculiar type described above.

By attaining successfully the first objective, we have thus been able to discover, within the normal organism, and have now in our possession, a very efficacious and active contraceptive-abortion factor. This factor, after having been reliably checked, on several hundreds experimental animals (rats), and proved to be an excellent contraceptive (in comparison with the «control animals»), the same has also been checked on several hundreds (inoculated with cancer) rats and on cancerous humans, and found to be equally very active and effective against all kinds of malignant cells.

By attaining both above experimental objectives, we believe firmly in the soundness of our theory about the «genetic cause» and especially

the «embryonic-like (post-natally produced) process» characterizing the malignant tumors.

The cancer-producing cause is due not to a «positive» cancer-producing factor, but only to a «negative» one, namely it is due to the absence or insufficiency, within the cancerous organism, of a certain Cancer-preventing Factor. This cancer-preventing agent always exists in the normal organism, thus making it cancer-proof. The recent clinical experiments, carried out on volunteers at the Ohio penitentiary (who although inoculated with living human-cancer cells, yet not a single one, out of the numerous inoculated volunteers, developed cancer) confirm thoroughly the soundness of the above opinion.

The cancer-preventing factor originates from all those agents, normally regulating and controlling Normal Embryogeny (including Sperm-ovo-Ontogeny) and post-natal regeneration, thus keeping the «genetic balance» between cytogenesis and cytolysis, within the regenerative needs of the organism. This Cancer-Preventing-and-Curing Factor (which, as above mentioned, has been proved to be the very same and identical with the Contraceptive Factor), has been found to be most concentrated in the blood and colostrum during some critical timing of the normal organism, corresponding to the time prior to delivery, the period of colostrum and the first few days of menstruation. Infantile milk of new-born babies, taken during the first days after their birth, contains also concentrated the cancer-preventing-and-curing factor.

*

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικόλαος Λοῦρος** παρουσιάζων τὴν ἀνωτέρω μελέτην εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐρευνητικὴν ἐργασίαν τοῦ γιαιτροῦ κ. Εὐαγόρα Γεωργίου, Διευθυντοῦ Ἐρευνῶν καὶ Χημειοθεραπείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου, μὲ τὸν τίτλον *Καρκινολυτικὴ ὁρμὸνὴ ὡς ἀντισυλληπτικόν*.

Στὸ διάστημα τῶν πειραματικῶν του ἐρευνῶν ὁ κ. Γεωργίου παρτήρησεν ὅτι ἐνήλικα θηλυκὰ πειραματόζωα (ποντικοί), ποὺ εἶχαν ὑποστῇ ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδες χορηγία καρκινολυτικῆς ὁρμῶν, παρ' ὅλη τὴν ἀδιάκοπη συμβίωσίν τους μὲ ἀρσενικά, οὐδέποτε παρουσίασαν ἐγκυμοσύνη καὶ παρέμειναν στεῖρα καθ' ὅλη

τὴν διάρκεια τῆς χορηγίας. Ἡ ὁρμόνη αὐτὴ βρίσκεται κατὰ τὸν συγγραφέα στὸ αἷμα ἐγκύων θηλαστικῶν, μηνορροουσῶν γυναικῶν καὶ στὸ (πύαρ) πρόγαλα λεχοῦδων καὶ νεογεννήτων καὶ παρουσιάζει κυτταρολυτικὰς ιδιότητες.

Κατὰ τὸν συγγραφέα τὰ νεοπλάσματα κάθε φύσεως εἶναι ἀποτέλεσμα ἐνδογενοῦς ἀνωμαλίας γενετικῆς προελεύσεως. Ἡ ἀνωμαλία αὐτὴ εἶναι ἐιδικῆς μορφῆς δυσοντογονία, ποὺ παρουσιάζει μαζί μὲ ἄλλα χαρακτηριστικὰ δύο κυρίως ιδιορρυθμίες. Ἡ μία εἶναι σχετικὴ μὲ τὸν χρόνον τῆς κλινικῆς ἐμφανίσεως τοῦ νεοπλάσματος, δηλαδὴ μετὰ τὴν γέννηση, ἐνῶ ἀντίθετα οἱ γνωστὲς διαμαρτίες τῆς διαπλάσεως πραγματοποιοῦνται στὸ διάστημα τῆς ἐνδομητρικῆς ζωῆς. Ἡ δεύτερη ιδιομορφία εἶναι τὸ ὅτι τὸ ὥριμο φυσιολογικὸ κύτταρο ἐμφανίζει ὅλες τὶς ιδιότητες τοῦ ὠαρίου, ὥστε διατρέχει στὸ σύντομο διάστημα ἐνὸς ὠοθητικοῦ κύκλου ὁλόκληρη τὴ γενετικὴ γραμμὴ του. Ἡ βιολογικὴ αὐτὴ ὁμοιότητα μεταξὺ τοῦ νεοπλασματικοῦ κυττάρου καὶ τοῦ ὠαρίου ἐξηγεῖ κατὰ τὸν συγγραφέα τὸ ὅτι, κατὰ τὶς παρατηρήσεις του, ὁ ἴδιος παράγων εἶναι καρκινολυτικὸς καὶ ἀντισυλληπτικός, ἐπεὶδὴ ἀναπτύσσει κοινὴ κυτταρολυτικὴ ιδιότητα καὶ στὶς δύο περιπτώσεις. Ἡ ἐξήγηση αὐτὴ ἐπικουρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν παρατήρηση ὅτι ἡ πειραματικὴ στείρωση ἐμφανίζεται μόνο κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κυτταρολυτικῆς χορηγίας, ἐνῶ μετὰ τὴν διακοπὴ ἐπανέρχεται φυσιολογικὸς ὠοθητικὸς κύκλος.

Ἄς σημειωθεῖ ἐπίσης ὅτι στὸ διάστημα τῆς κυτταρολυτικῆς χορηγίας τριῶν ἐβδομάτων, ποντικοὶ καὶ τῶν δύο φύλων ἀπεδείχθησαν καρκινοάντοχοι ὕστερα ἀπὸ ἐνοφθαλμισμὸ καρκινικῶν κυττάρων. Ἐνῶ στὰ ζῶα ποὺ δὲν ἔχουν ὑποστῇ τὴν προκαταβολικὴ χορήγηση τῆς κυτταρολυτικῆς ὁρμόνης ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐπέτυχε. Ἔτσι ὁ συγγραφέας ὑποστηρίζει ὅτι ὁ κυτταρολυτικὸς παράγων, ποὺ βρίσκεται στὶς οὐσίες ποὺ ἀνέφερα παραπάνω, ἀσκεῖ ὄχι μόνον ἀντισυλληπτικὴ, ἀλλὰ συνάμα καὶ προφυλακτικὴ ἐνέργεια ἐναντίον τῆς ἀναπτύξεως νεοπλασμάτων.

Οἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Γεωργίου εἶναι ἐνδιαφέρουσες. Χρειαζοῦνται ὅμως πολλὰ συμπληρωματικὰ ἐπιβεβαιώσεις καὶ ἔλεγχο, τόσο ἀπὸ τὴν πειραματικὴν, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν ἀκίνδυνον ἐφαρμογὴν τους στὸν ἄνθρωπον.